

## [Ulrich.]

lagt et Kvartal til, hvor man ikke behøvede at betale kommunal Skat for at have Valgret til Kommunalraadene.

Derfor er det foreliggende Lovforslag ikke saa betydeligt og omfattende, som Forslagsstillerne sikkert havde tænkt sig. Men at dette Lovforslag kommer frem fra den Side, det nu kommer fra, viser alligevel, at der i Landbruget er visse Kredse, som mener, at de vil tabe deres Valgret ved det kommende Amsraadsvalg, og gerne vil have raadet Bod paa det. Det beviser over for mig, at det Krav, som vi Konservative gennem Tiderne mange Gange har fremsat i dette høje Ting, har været fuldt ud berettiget, nemlig Kravet om Nedsættelse af de faste Ejendomsskatter; thi hvis de faste Ejendomsskatter var blevet nedsat, vilde de Skatter, om hvis Præstation der her er Tale, ogsaa være præsteret. De faste Ejendomsskatter er en betydelig Byrde for Landbruget, og særlig i mange Sognekommuner udgør de en meget væsentlig Del af hele Kommuneskatten, og de er i mange Kommuner af en saadan Størrelse, at man før i Tiden vilde have forsvoret, at det overhovedet kunde komme til at finde Sted. Jeg maa derfor mene, at netop den foreliggende Situation er en Advarsel til dette høje Tings Medlemmer om at tage under fornyet Overvejelse, om Tiden ikke er inde til at lempe de faste Ejendomsskatter paa en saadan Maade, at Landbruget kan svare disse Skatter.

Havde der virkelig været saa stor Trang til at faa den her foreslaaede Ændring gennemført, vilde vi sikkert ude omkring i Landet, hvor vi alle sammen færdes, ved Møder og i Forsamlinger have hørt om denne Sag. Det har man egentlig ikke, den har ikke været særlig fremme, og det turde maaske været et Bevis for, at Trangen ikke er saa overvældende stor, som Forslagsstillerne vil mene.

De Udtalelser, den højtærede Indenrigsminister fremsatte, viser tydeligt, at Regeeringspartiet har et Ønske om at genoptage de Forhandlinger, der fandt Sted om hele dette Spørgsmaal i 1933; men at en saadan Forhandling ikke kan føres til Ende, fra Høns flyver op, til Høns flyver ned, er ganske indlysende. Skal man ind paa en virkelig Realitetsforhandling om, hvorvidt Valgret-

ten skal være afhængig af Skattens Betaling eller ikke, maa vi have rigelig Tid til at faa hele dette store Spørgsmaal belyst til Bunds, og det er ikke umuligt, at man saa fra konservativ Side gerne vil være med til en saadan Realitetsbehandling. Men at vi nu i Løbet af en Dag eller to skal behandle dette store Spørgsmaal, og at det eventuelt skal resultere i en Lovgivning inden de forestaaende Amsraadsvalg, det maa ærede Medlemmer af dette høje Ting ikke forlange, at vi skal inklade os paa. Derfor maa jeg udtale, at vort Parti ikke kan medvirke til Gennemførelsen af det foreliggende Lovforslag.

**H. C. Hansen:** Fra det radikale Partis Side kan vi kun hilse dette Forslags Fremsættelse med Tilfredshed, idet det vidner om, at det ikke længere alene er Det radikale Venstre og Socialdemokratiet, som er utilfredse med de Skattebestemmelser, den kommunale Valglov indeholder. Det ærede Medlem Hr. Ulrich mente ikke at have hørt nogen Utilfredshed med, at der skal slettes saa mange af Valglisterne, som der bliver i disse Dage. Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem, at saa har han ikke været ude med Fingeren for at stikke den i Jorden og lugte, hvor han er, for i Virkeligheden naar Utilfredsheden med den Slettelse af Valglisterne, som foregaar i disse Dage rundt omkring i Kommunerne, langt ind i alle Partiernes Rækker. Og jeg synes, det er med Rette. Det er ganske uforstaaeligt, at der skal slettes saa mange Vælgere, som ifølge Tidens Ugunst er kommet paa Restancelisterne, Vælgere, som har den bedste Vilje til at betale den Skat, de skylder, men som Forholdene er i Øjeblikket, kan de ikke præstere Betalingen. Jeg siger til dette Tings Medlemmer, at denne Utilfredshed er ikke begrænset til Det radikale Venstre og Socialdemokraterne ude omkring i Landet, men den naar langt ind i de øvrige Partiers Rækker, og det er ogsaa det, som har givet sig Udslag i Fremsættelsen af dette Lovforslag fra de tre ærede Medlemmer.

Imidlertid er det jo en selvsagt Ting, at Skattebetalingsvanskelighederne ikke alene er begrænsede til Landbruget, til dem, der betaler faste Ejendomsskatter, men disse Vanskeligheder rækker langt videre. Alle ved, at naar Landbruget har været stillet